

RASATHANE

TAVŞANÇALI ÇPAL KÜTÜPHANECİLİK KULÜBÜ AYLİK KİTAP VE KÜLTÜR BÜLTENİ NİSAN 2017 SAYI: 26

Kimdi yan gözle bakmadı kır çiçeklerine bile
(İsmet Özel)

rasathanebulten@gmail.com

BAHARI TAÇLANDIRAN ELÇİ

NURAN KAYA

Kainatın bize fani dünya sonrası yaşamın varlığını kanıtlarcasına yenilediği, canlandığı bir bahara daha ulaştıran RABBE hamdolsun. Baharın tazeliğini mi sevdi gönlümüz yoksa bir bahar günü tüm kışları sonlandıracak o kutlu elçinin doğduğu günü içinde saklayışını mı? Aslında bahar seninle şereflendi efendim! Dizeler seninle anlam buldu, kelimeler seninle kıymetlendi.

Kutlu bir sevdadın hepimiz için, her diyara kokusunu ulaştırın evrensel bir güldün bülbülünü yitirmiş gönül bahçemizde. Dileyen herkes duyabildi kokunu, daha çok duymak isteyen kokunun sevdasıyla türlü fedakarlıkları göğüsledi. O gül kokusunu binlerce fani bülbüle tercih etti.

Ya içinde bulunduğumuz ahir zamanda, neresindeydin sen hayatımızın? Hangi sahte güllerin kokusu unutturdu bize senin kokunu, ne kadar biliyorduk hayatını? Sahi neden verilmiş tin süt anneye? Neden "Emin" demişlerdi sana? Neden örtülere bürünmüş de uyarılmıştın Müddesir Suresi'nde? En çok kim incitmişti seni? Hangi yılına hüznün yılı demiştin çileli hayatının? Cebrail kime beddua etmeni istemişti de "ben rahmet elçisiyim" demiştin? Miraç'a yükselişinde en çok kim vefa etmişti sana? Çok mu acı çekmiştin Mekke'yi terk ederken? Hangi savaş gönlüne endişe düşürmüştü de "Allah'ım bu bir avuç Müslümanı helak edersen yeryüzünde sana ibadet edecek kimse kalmaz" diye duada bulunmuşsun? Uhud'da mı çok

sarsılmış, Taif'te mi yıkılmıştın? Neler söylemiştin "Ey insanlar!" diye başladığın Veda Hutbesi'nde? Neden geri dönmüştün Medine'ye Mekke fethedildikten sonra bile? Meğer hayatımızda soru işaretleriyle münhasır hayali biri olarak kalmışsın yıllardır hep.

Oysa sayabilirdik Galatasaray'ın kadrosunu hiç takılmadan. Ronaldo'nun ayakkabı, Messi'nin forma numarasını adımız gibi bilirdik. Survivor'daki gönüllüleri, ünlüleri ya da evlilik programlarındaki sahte aşıkları, parayla tutulan gelin damat adaylarını sıralayabilirdik. Ne kadar boş şeylerle doldurmuşuz kalbimizi. Ruhaniyetin kalbimizde bir parça yer edinmek istese kalbimizde yer bulamayacak kendine batıl sevgilerden.

Ashabın seni çok sevdiğinde "anam babam sana feda olsun Ya Resulullah!" derlerdi. Onların en kıymetlileri anne babalarıydı. Çekinmeden feda edebildiler onları senin davan uğruna, ya biz? (Facebook)um (Youtube)um sana feda olsun diyebildik mi? Sen bize yetersin diyebildik mi? Bize emanet ettiği Kuran'a ne kadar sahip çıktık, zararlı bir ilaç patlayacak bir bomba gibi ulaşılmayacak yerlere saklamaktan başka?

Ah Efendim! Hani, Uhud Savaşı'nda okçular yerleştirmiştin tepeye "asla ayrılmayın" demiştin yerlerinizden. Oysa onlar savaş kazanıldı zannedip ganimet sevdasıyla terk etmişti tepeyi. Sekiz tane kahraman okçu

hariç. Bize de ayrılmayın dedin aslında merhametten, vefadan, sevgiden. Biz de terk ettik okçular tepesini dünya ganimeti için. Mevkiler, makamlar için; ırkımız, koltuğumuz, kibrimiz için. Okçular tepesinde kalan birkaç Allah dostunu da zamana uymuyor diye kınadık.

Ne kadar çile biriktirmişiz gönlümüzde meğer. Çok geç kalmadık değil mi Efendim? Bu bahar gönlümüzü senin hayatını öğrenmeye adarsak dünya ve ahrette duacımız olur musun? Mahşerde farklı bir bakar mısın gözlerimize? Rabbim daha çok sever mi bizi? Hafifler mi günahlarımız?

Hadi bu bahar başka bir bahar olsun. Peygamberimiz kalbimizde solan kuruyan tarafları yeşertsin hayatıyla. Bu bahar onun hayatıyla anlam bulsun, "BAHAR-I MUHAMMEDÎ" olsun. Tazelensin yüreğimiz, söküp atalım tüm kara noktaları, kibirleri, bizi secededen alıkoyan fani uğraşları, hasedi, öfkeyi, kini kalbimizden. Ve Efendimiz'e Arif Nihat Asya gibi seslenelim:

*GEL EY MUHAMMED BAHARDIR
DUDAKLAR ARDINDA SAKLI
AMİNLERİMİZ VARDIR
HACDAN DÖNER GİBİ GEL
MİRAC'TAN İNER GİBİ GEL
BEKLİYORUZ YILLARDIR*

KUTLU DOĞUM HAFTASI

SELAHADDİN ALP*

Allah Rasulü, güçlünün zayıfı ezdiği, kızların diri diri toprağa gömüldüğü, malı-mülkü olmayanın değer görmediği, hakikatlere karşı kalplerini gözlerini kapamış, bu yüzden kendilerine “cahiliye” adı verilen bir topluluğa peygamber olarak gönderildi. Bunu merhum Mehmet Akif Ersoy şu dizeleriyle çok güzel ifade etmiştir. “Sırtlanları geçmişti beşer yırtıcılıkta; Dişsiz mi bir insan, onu kardeşleri yerdii!”.

Getirdiği nur yani Kur’an ile karanlıkları aydınlatmış, taş kadar hatta taştan bile katılmış kalpleri yumuşatmıştı. Hz. Ömer gibi onu öldürmek için gelenler onda dirilerek geri dönmüşlerdi. Bir zamanlar diri diri kızlarını gömenler karıncaya bile zarar veremez hale gelmişlerdi. Peki bu nasıl gerçekleşmişti?

Evvela Allah Rasulü’ne iman eden insanlara bir bakalım; Habeşli siyahi bir köle olan Bilal, İranlı Selman, beyaz tenli Arap Mus’ab bin Umeyr ve daha niceleri... Bakıyoruz hürüyle kölesiyle siyah tenlisiyle beyaz tenlisiyle Arab’ıyla Acemi’yle iman eden bu insanlar aynı kaptan yemek yemişler, mescitte omuz omuza saf tutup aynı Rabb’e kulluk etmişler, savaş meydanlarında beraber mücadele etmişlerdi.

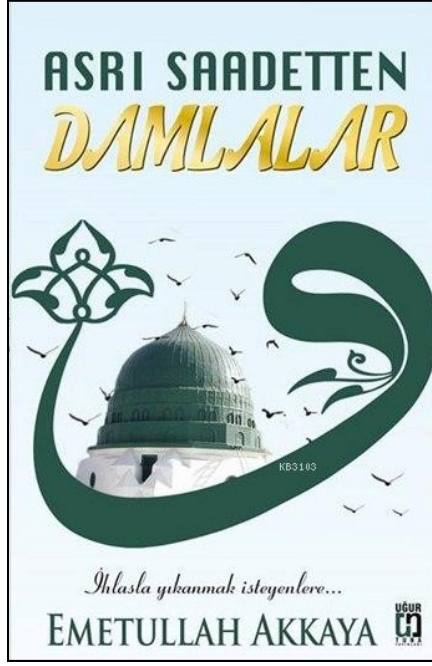
Buldukları toplumda değer görmeyen, renklerinden, ırklarından dolayı ötekileştirilen in-

sanlar Allah Rasulü yanında hak ettikleri değeri bulmuşlardı. Çünkü İslam böyle bir dindi. Çünkü bu dinin kitabı Kur’an-ı Kerim’de Allah u Teala“ Muhakkak ki Allah katında en değerliniz en takvalı olanınızdır.” buyurarak asıl üstünlüğün takvada yani Allah’tan hakkıyla korkma duygusunda olduğunu ifade etmiştir.

İşte, gerek Kur’an’ı Kerim’de gerek Peygamber’in (sav) mübarek hadis ve sünnetlerinde tüm insanlığa şamil bu mesajlar, okullarda gündeme gelerek özellikle öğrencilere Peygamberimiz’in (sav) bir nebze de olsa tanıtılması sağlanmış olur.

Her sene Diyanet İşleri Başkanlığı tarafından belirlenen kutlu doğum temalarıyla Peygamberimiz’in (sav) özellikle toplumsal alanda ortaya koyduğu mesajlarla birlik ve beraberlik duygusu pekiştirilmiş olur. Bu bağlamda kutlu doğum programları daha da yaygınlaştırılarak ve sadece bir haftaya değil tüm hayata yayılarak bu duygular daha da pekiştirilmeli, Peygamberimiz’in (sav) doğru bir şekilde tanıtılması ve anlaşılması sağlanmalıdır.

* Tavşançalı ÇPAL 1985 – 1986 Mezunlu, Tavşançalı Atatürk İlkokulu Müdürü

ASRI SAADETEN DAMLALAR

KÜBRA AKBUĞA

*Lâl olur birden dilim bilmem neden görsem seni
Görmesem kalmaz kararım dinmez efgânım benim*

Asrı Saadetten Damlalar; Emetullah Akkaya'nın, sevgili hocamın okul yıllarından itibaren yazmaya gönül vererek başladığı bu yolda çıkardığı ilk kitabıdır.

1987'de, Konya'da doğdu. İlköğretimini Karma Ortaokulu'nda, orta öğretimini Konya İmam Hatip Lisesi'nde tamamlamıştır. Okuduğu yıllarda birçok şiir ve kompozisyon yarışmalarına katılmıştır. İl ve ülke bazında çeşitli dereceler elde etmiştir.

156 sayfa olan kitabın basımını Uğur Tuna Yayınları üstlenmiştir.2 yıl denemeler yazan yazar Emetullah Akkaya iki yılın sonunda denemelerini düzenleyerek bu harika kitabı Asrı Saadetten Damlalar'ı bizim beğenimize sunuyor.

Kitabın bölümleri; Ümmetin En hayırlısı: bu bölümde Hz. Muhammed'den; İslamiyet'le Tulu Bulan Adalet Güneşi'nde Hz.Ömer'den,

Zinnureyn'de Hz. Osman'dan bahsediyor. Son bölümde ise Esedullah Allah'ın Aslanı'nda Hz. Ali'den bahsediyor. Bölümlerinden de anlaşıldığı gibi sahabelerin hayatını konu alan kitap da Emetullah Akkaya'nın yazma amacı kendisinin de bizzat söylediği gibi; Teorik bilgi olarak okuduğu sahabe hayatlarını konu alan kitaplardan esinlenerek daha samimi bir dil ile kitabını yazmayı hedeflemiştir ve bu hedefine de ulaşmıştır.

“Yürek ister sevmek... Ama öyle sıradan değil... Beyt-i Hüda olmayı başarmış bir yürek... Rahman-ü Rahim'in her gün defalarca yoklayıp ziyaret ettiği bir yürek...Kinden, hasetten, suizandan arınmış bir yürek... Asla ve kat'a... Hiç kimse olmaz onun gibi. Lakin bir nebze de olsa benzeyebilmeli bir mümin o yüreğin sahibine. Ve onu candan öte canan bilen Alilere, Ömerlere...

Anlayacağımız gibi Ashabı Kiram'ın hayatlarından en güzel örnekleri toplumsal sorunlarla ilişkilendirerek bize bir nebze de olsa ufkumuzu açıp hayatımızda bir değişiklik yapmamız

için bir umut.

Hız. Peygamber'in ümmetinden olmak bir nasiptir. Onun ümmeti olmak bir şereftir. Peygamber Efendimiz, ümmeti hakkında son derece şefkatli ve merhametli idi. Ümmeti hakkında daima kolaylık tarafını seçerdi.

Cehaletin hat safhaya ulaştığı, kız çocuklarının diri diri toprağa gömüldüğü, önce helvadan put yapıp tapan daha sonra da acıkınca yenildiği, hatalarından silkinmeyi, dünü dünle beraber toprağa gömmeyi beceren dört incinin ikincisi Hz. Ömer... Peygamberimiz "benden sonra bir peygamber gelseydi bu, Ömer olurdu" buyuruyor. Hz. Ömer, Mekke'de gayrimüslimlerce peygamberimizi öldürmek için görevlendirilmişti, yolda bu niyetini anlayan bir sahabe tarafından hedef saptırmak amacıyla Müslüman olan kız kardeşinin evine yönlendirmiş, önce gidip onunla ilgilenmesini söylemiştir. Kardeşinin evine geldiğinde Kuran ayetlerinden etkilenerek Müslüman olmuştur.

Sahte yüzler, sahte gülüşler, sahte dostluklarla dolu şu sahte dünyada en hakiki dostu bulmak kime nasip olur. Ümmetin en hayırlısı olduğu gibi ümmetin en bahtiyarısıdır Hz. Ebubekir. Muhammed'in sahabesi ve kayınpederi. Peygamberimizle olan dostluğu günümüz Müslümanlarından sayıları az da olsa bazıları Efendimiz'le Hz. Ebubekir'in dostluğunu yaşatmaya menfaatlerden uzak bir şekilde dostluk kurmayı başarmıştır.

Hız. Ebubekir'in Müslüman olması şöyle rivayet ediliyor: Bir rüya görmüştü Ebubekir, kucağına bir ay indirilmişti. Bu rüyasını bir rahibe anlattı Ebubekir. Rahip ona rüyasının anlamının ahir zaman peygamberi olduğunu söyler. On iki yıl sonra da Efendimiz peygamber olmuştu. Elini, Ebubekir'in kalbinin üstüne koyarak ve on iki yıl önce gördüğü bu rüyayı hatırlattı Peygamberimiz ona. Bunun üzerine Ebubekir, şehadet parmağını kaldırıp Kelime-i

Şehadet getirerek Müslüman olma şerefine nail oldu.

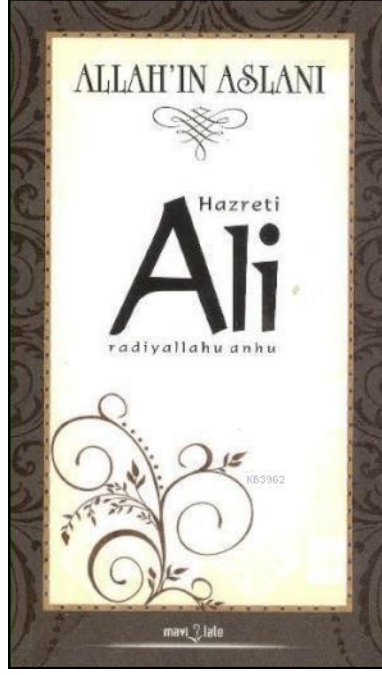
Hız. Osman, Peygamberimiz'in cennetle müjdelmiş olduğu sahabelerinden birisi. Cennetle müjdelenen on sahabeden biridir. Ona Zî'n-Nureyn yani "iki nur sahibi" denilmiştir. Çünkü Peygamberimiz'in önce Rukiye isimli kızıyla evlenmiştir. Rukiye'nin vefat etmesiyle Ümmü Gülsüm ile evlenmiştir. Hz. Osman halifeliği döneminde ağır imtihanlara tabii tutuluyor ve acımasızca öldürülüyordu. Ama o ölmüyordu, şehid oluyordu. Oruçluyken ve Kur'an-i Kerim okurken başından dökülen kanlar, okuduğu Kur'an'ın sayfalarına damlıyordu.

Asrı Saadetten Son Damla; Ali Bin Ebu Talib, Ümmetin En Hayırlısı'nın davetine ilk icabet edenlerden. Ona Ali ismini peygamberimiz vermiştir. Peygamber döneminde gerçekleşen savaşların bir çoğuna katılmıştır. Bu savaşların çoğunda onun kılıcı ile yaptığı, çoğu savaşta ise Müslümanların zaferi Hz. Ali'nin kılıcı ile gerçekleşmiş, bu savaşlardaki başarısı nedeni ile Peygamberimiz ona "Ali'den yiğit ve Zülfi-kar'dan baksa kılıç yoktur" demiştir. İslam medeniyetinde Ali, ilmi, cesareti, imanı, dürüstlüğü, adanmışlığı, sadıklığı, cömertliği ve şefkati ile bilinip anılmakta olup Sufi gelenekler için en önemli figürlerdendir.

İnanıldığı gibi yaşamayan, yaşadığı gibi inanmaya başlar. (Hz. Ali)

Kaynaklar:

- 1.<https://tr.wikipedia.org/wiki/Ali>
- 2.<http://www.botkyrkaflipp.se/grammatik-paring-turkiska.html>
- 3.<http://www.botkyrkaflipp.se/grammatik-paring-turkiska.html>

ALLAH'IN ASLANI:

HZ. ALİ

ALİ KURTOĞLU

Bu kitap Ebubekir Subaşı tarafından yazılmış. Bu kitap 118 sayfa ve 20 bölümden oluşuyor. Mavi Lale yayınları tarafından yayınlanmıştır.

Bu kitabın konusu Hz. Ali'nin cesareti ve Peygamber Efendimiz'den çok küçük yaşında örnek olması ve onun yanından ayrılmaması. Hz. Ali (r.a) Bedir, Uhud ve Hendek savaşlarında kahramanlık gösterip Hz. Muhammed'in (sav) sözünden çıkmaması ve savaşların çoğunda galibiyet ile ayrılmalarına kolaylık sağlamıştır.

Bu kitapta en beğendiğim bölüm Hz. Ali'nin çocuk yaşta Müslüman oluşudur, ve de hicret esnasındaki durumu: Hz. Ali (r.a) bu sıralarda 23 yaşlarında ömrünün baharındaydı. Buna rağmen hiç tereddüt etmeden Efendimiz'in (sav) yatağına yattı. Bu işin ne kadar tehlikeli olduğunu farkındaydı.

Ancak o Resulullah (sav) için gerekirse parça parça edilmeye bile hazırды. Hatta büyük bir soğukkanlılıkla efendimizin yatağında uykuya daldı. Efendimiz de müşrikin yüzüne toprak serperek aralarından ama görünmeden orada uzaklaştı.(syf. 27)

Bu kitabı Hz. Ali'yi tanımak için tüm arkadaşlarıma tavsiye ederim.

FEDAKAR EŞ:

HZ. HATİCE

MEDİNE TEKER

Fedakar Eş Hazreti Hatice (Radiyahallahu Anha) kitabı, Ebubekir Subaşı tarafından yazılmıştır. Ebubekir Subaşı Arapça ,Farsça , ve İngilizce olmak üzere üç dil bilmekte olup 1987 yılından beri araştırma ve yazarlık faaliyetlerine devam etmektedir . Birçok eseri tarihi romanlarından oluşuyor. Bu eserleri Alparslan 1071 , Fatih Sultan Mehmet 1453 , Halid bin Velid , Hz. Hamza Selahaddin Eyyubi , Barbaros Hayreddin Paşa , Yavuz Sultan Selim , Muhteşem Kanuni Sultan Süleyman'dır .

Kitap 117 sayfadan oluşuyor . Yayınevi Mavi Lale'dir . Benim kitabım çok güzel konular işlemiştir. Okumanızı tavsiye ederim . Hazreti Hatice'nin üstün ahlakı , basireti , cesareti ve fedakarlığı ile her zaman müminlere örnek insan olmuştur. Kısaca Hazreti Hatice kitabını özetleyecek olursak; Hazreti Hatice, Yemen valisi Ebrehe'nin fillerle desteklen ordusuyla Kabe'ye saldırmasından on beş sene kadar önce Mekke'de dünyaya geldi. Babası Huveylid bin Esad , annesi ise

Fatıma binti Zaide'dir . Hazreti Hatice ticaretle uğraşıyordu. Hazreti Hatice'nin babası meşhur Ficar savaşında ölünce Mekke'nin ileri gelenlerinde biri olarak şiddetli duygusal olduğu için her zaman sabırlı olmuştur. Hazreti Hatice evlilik çağına gelince ilk kocası Ebu Hale bin Zürrare olmuştur. Fakat evliliği uzun sürmemiştir . Eşi kendisine büyük bir servet bırakarak vefat etti . Bu evlilikte Hind ve Hale isminde iki oğ-

lu oldu . Sonra Mahzumoğullarından Atik bin Aiz ile evlendi. Atik de kendisine Hind adlı bir kız evlat bırakarak vefat etti. Hazreti Hatice validemiz Efendimiz'le evlendiğinde peygamber efendimiz yetiştirmiştir . Hazreti Hatice validemiz ahlakıyla , dürüstlüğüyle , çalışkanlığıyla , Resulullah'ın eşi olmuştur. Peygamber efendimiz çocukları Kasım , Zeynep, Ümmügülüm, Abdulah, Fatıma, çocukları dünyaya gelmiştir . Hazreti Hatice'nin vefatına gelince;

onun hayatı 64 sene 6 ay sürmüştür. Hazreti Peygamber'den bir hadis rivayetinde Hazreti Hatice validemiz Ebu Talib'in ölümünden üç gün sonra Hicreti Nebeviye'den üç sene evvel bisetin onuncu yılında Ramazan ayında vefat etmiştir .

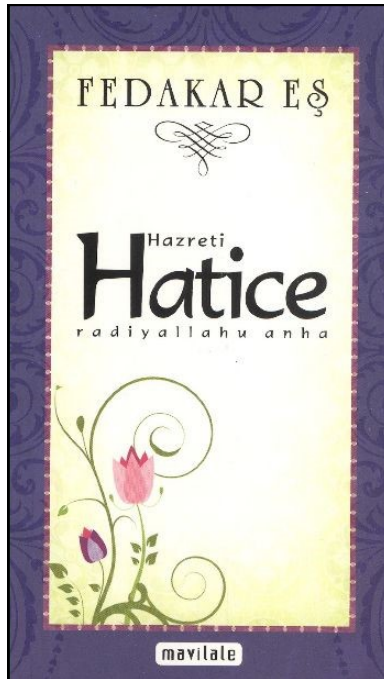
Efendimiz onu Hacun Kabristanı'ndaki kabrine kendi elleriyle yerleşmiştir. Hazreti Hatice kısaca tanımlarsak tabiat olarak iffet , temizlik ve nezaket bakımından , ahlakıyla , dürüstlüğüyle çalışkanlığıyla cesaretiyle, fedakarlığıyla insanların üstünlüğünden

fazla olan insandır .

Bu da Hazreti Hatice'nin üstün iffetinden dolayı bütün Müslüman kadınlarına örnek bir insan olduğunu gösterir.

Kaynakça:

1. Siyer-i Nebi Dergisi 28. Sayı / Temmuz - Haziran 2014

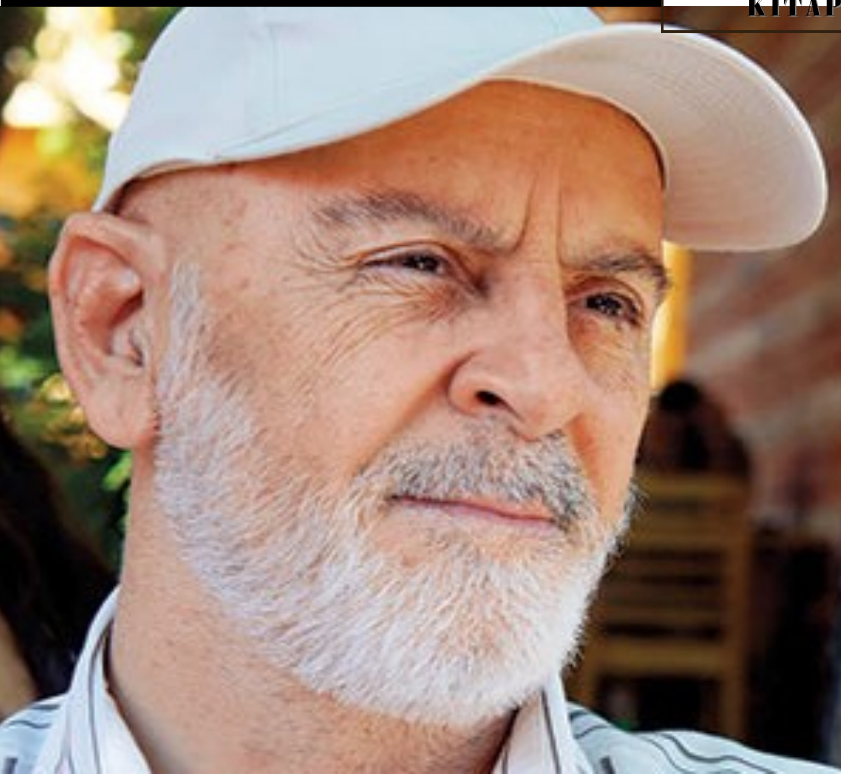

HAYAT GÜZELDİR

RESUL BAĞIRAN

Okuduğum kitabın adı Hayat Güzeldir, kitabın yazarı Mustafa Kutlu, kitabın yayınevi Dergah yayınları, sayfa sayısı 167 ve 8. baskısıdır. İçerik bakımından güzel ve etkileyici bir kitap . Bu kitapta yazar çevresinde görüp, tanık olduğu olayları yazıya aktarıp bunlardan bir anlam çıkarmış.

İlk bölümde bir parktaki simit satan ilk çocuğu anlatmakta. Yan yana bir banka oturmuşlar . İkisi de yorgun ve aç önlerinde iri sandviçlerini ısıra ısıra kendi yaşlarında çocuklar geçip gidiyorlar sonunda biri dayanamayıp simit yemek istiyor . Her zaman yaptıkları gibi kimin tepsisinden simit alınacak diye çöp çekiyorlar . Kısa çöpü çeken tepsisinden bir simit seçip bir ucunu biri öteki ucunu öteki çekiyor, simit aynı anda iki parçaya bölünüyor, simidin bir parçası bayağı küçük kaldı ama öteki arkadaşının payına baktı ve canı sıkıldı. Kendi sinirinden fazla parçayı koparıp ötekine uzattı ama o kabul etmedi bir süre çekiştirerek parktaki uyanık güvercinler dökülen düşmanlara çaldılar. Çocuklar da fazlalık olan parçayı güvercinlere dağıttılar bence bu bölümde yazar kimsenin hakkını yenmemesi

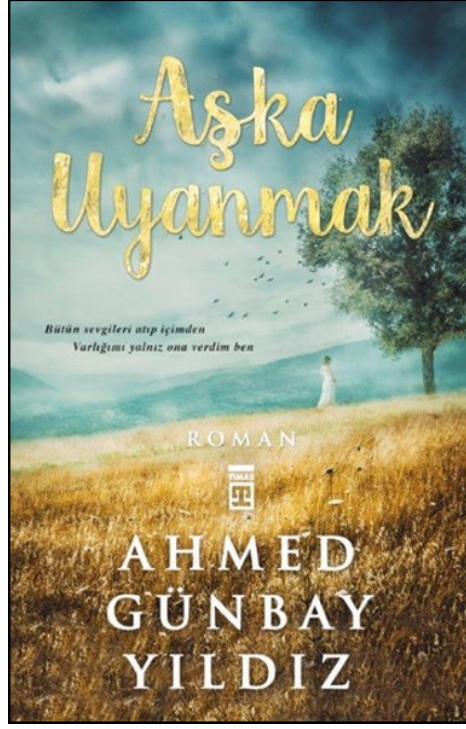

gerektiğini ve eşi olunması gerektiğini anlatmakta.

Diğer başlığın adı da “ Nöbetçi Aşık”. Bu bölümde gecenin bir yarısı bir sınır karakolunun nöbetçi kulübesinde nöbet tutan bir askere o soğukta içini ısıtacak bir şey lazım . Üzerindeki üniformayı yavaş yavaş çıkarıyor sonra bir fotoğraf çıkarıyor ve ay ışığında ona bakıyor, baktıkça içi ısınıyor sonra fotoğraf bir an yere düşüyor tam eğilip alacak bir kurşun mazgal deliliğinden geçip dışarı çıkıyor, daha sonra nereden bir kurşun geliyorsa araya ateş ediyor. Bir süre sonra çatışma bitiyor, komutan attığını vurduğunu söylüyor. Komutan nasıl yaptığını soruyor, o da bilmediğini söylüyor. Komutan şaşkınlıkla sağa sola bakınıyor, belki de baktığı o fotoğraf sayesinde bunu başarmıştır.

Bir diğer başlık ise “Profesyonel”. Bu başlık altındaki olay ise yaşlı bir dede mescitte namazını kıldıktan sonra evinin yolunu tutar, sonra top sahasının yanından geçerken her zaman kulağına gelen çocuk seslerini duymadığını fark etti , şöyle bir durakların etrafına baktı. Top sahasının öte yanında hurda deposunun duvarı önünde sıralanmış sırtlarını duvara dayanmış öylece duruyorlar. Yaşlı adam neden oynamadığını soruyor çocuklar, hiçbir oyunu oynamadık diye kadını söylüyorlar. Yaşlı adam, onlara burada onu beklemelerini söylüyor sonrada evinin odunluğuna girdi, orada bir kutu vardı o kutuda bir oyuncak alıp çocukların yanına doğru yola koyuldu, çocuklar onu görünce hep beraber ona doğru koştular, yaşlı adam cebinden topaçları çıkardı . Çocuklar “topaç getirmiş “ diye şaşırdılar. Yaşlı dede, çocukken bunları oynadığını söylüyordu. Çocuklarla beraber o da biraz oynadıktan sonra oradan uzaklaştı. Bu hikayede de bence yazar geçmişimizi unutmaması gerektiğini söylüyor olabilir belki, dedi.

Yazar etrafımızdaki olayları bakıp geçirmemizi anlatıyordu olayları anlamamızı, onlardan ders almamızı istiyor.

AŞKA UYANMAK

İREM HABİBOĞLU

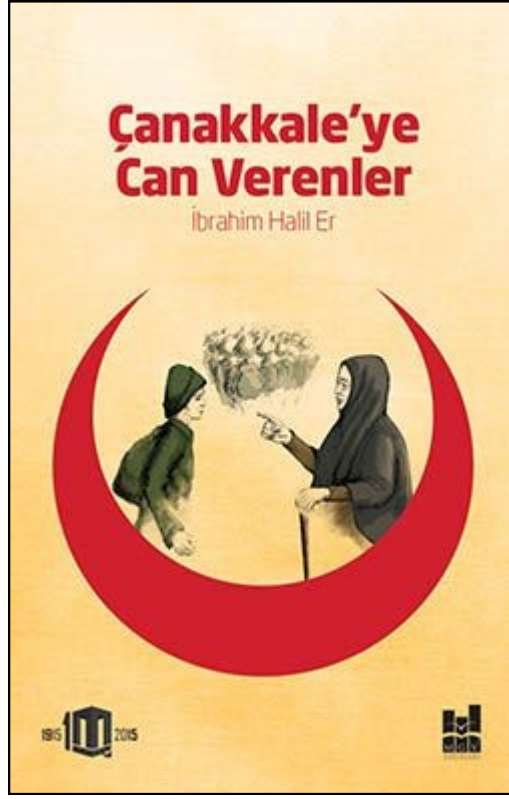
Okuduğum kitabın adı Aşka uyanmak. Bu kitabın yazarı ise Ahmet Günbay Yıldız, kitabın yayın evi Timaş yayıncılık, baskı sayısı 24. baskı, basım tarihi 2014 Şubat ayında yayınlandı. Toplam sayfa sayısı 272'dir.

Kitabın konusunu sizlerle paylaşmak istiyorum öncelikle; Kitapta Faruk adlı bir gencin içindeki gerçek boşluğu doldurmak için arayışlar içinde olduğu bir hayatı anlatmakta. Hayalleri olan bir genç ve hayallerine ulaştığında içindeki boşluğun dolacağına inanan bir karakter. Ne yazık ki içindeki boşluğu ulaştığı hayaller dolduramıyor. Daha fazla arayış içine giriyor. Örnek aldığı sevdiği bir mafya babasının (Kurt İlyas) bir kaç sohbetinden ve tavsiyelerinden sonra, bugüne kadar yaşantısına ters olan bir arayışa girmekte. Ve sonunda içini gerçek anlamda dolduran, içindeki boşluğa, dertlerine derman olan hakikati bulmuştur. Bu hakikat İslam'dı. Allah'tı, din ve inanıştı.

Faruk bugüne kadar İslam'a çok uzak yaşamıştı. O da ailesi de çevresindeki insanlar da. Ama o sonunda gerçek aşkı bulabilmişti. Tüm sıkıntılarında İslam'a kavuşmakla kurtulmuştu.

Kitapta çok fazla devrik cümle kullanılmıştır. Ve aynı zamanda kitapta müthiş bir ifade zenginliği var. Kitapta olay akışı güzel sağlanmış. İnanıyorum ki okurların üzerinde güzel bir etki bırakacaktır. Her yaşta insana hitap eden bir kitap.

Kitapta beni rahatsız eden tek şey, çok fazla devrik cümle kullanılmış olması. Sanıyorum ki yazar, anlama kabiliyetini çoğaltmak ve bunu hissettirmek için böyle bir yola başvurmuştur. Ben kitabı beğenerek ve sonunu merak ederek okudum. Umarım sizlerde de aynı hisleri uyandırır.

ÇANAKKALEYE CAN VERENLER

EREN KAYAHAN

Bu kitapta Çanakkale savaşının destanı anlatılmaktadır. Bu kitabın anlatım şekli ise savaşa katılan kişilerin gözüyle anlatılmaktadır. Tarihte Çanakkale için çok millet savaşmıştır. Çanakkale için ilk önemli savaş Yunanlılar ve Truvalılar arasında yapılmıştır. Yunanlılar Çanakkale'yi yenemeyeceklerini görünce tabiki bir hile düşündüler. Truvalılara tahtadan büyük bir at hediye ettiler. Hediye ettikleri atın içinde askerler varmış ve gece Truvalılar uyuyunca Yunanlılar kapıyı açtılar. Ve Yunanlılar bütün insanları öldürdüler.

18 mart 1915 günü saat 17:00 'dı. Denizde büyük bir can pazarı vardı. Düşman o gün büyük bir taarruz yapış ve bütün gücü ile boğazı geçmeye çalışıyorlardı. Eğer bir gün düşmanları durduramasaydı İstanbul'a kadar elleri kollarını sallayarak geçeceklerdi. Fakat yapacak bir şey yoktu. İngilizlerin meşhur Ocean gemisi pervasızca ilerliyordu. Açtığı ateşle karadaki askerimize büyük kayıplar veriyordu. Hiçbir silahımız onları durduramıyordu ve durduramasa İstanbul düşebilirdi. Bütün bunlarla beraber Seyit Onbaşı 'nın bulunduğu Rumeli Mecidiye tarafına düşen top cephaneliğe isabet etğinde büyük bir patlama olmuştur Bütün cephanelik ile birlikte etraftakiler tüm askerler parçalanmıştı. Ocean gemisi hiçbir şey olmamış gibi pervasızca ilerliyordu. Neredeyse avuçlarımızdan kayıp Marmara'ya ulaşacaktı. Seyit Onbaşı dört adet top kalmıştı diye çok se-

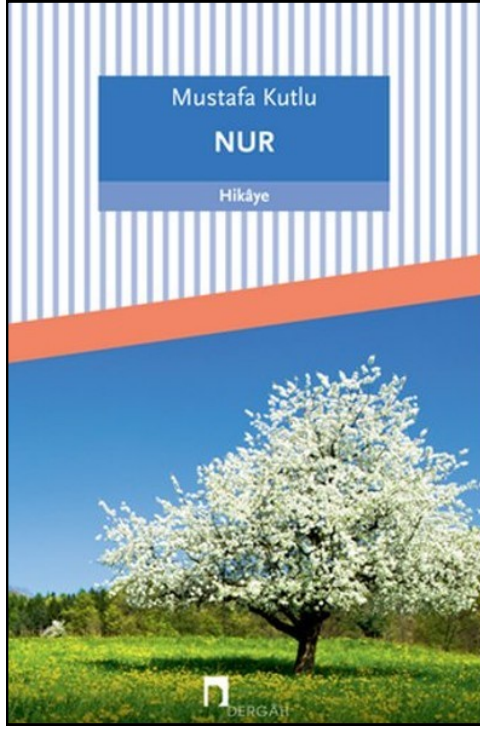
vinmişti, bu mermilerle ateş edebilir mi diye düşündü ki topları kaldırmak için kullandıkları vinç patlama esnasında kırılmıştı. Merminin yanına yaklaşıp mermiyi sırtına almaya giderken arkadaşı Ali'den yardım istiyordu. Ali ise "abi onları nasıl kaldırırsın?" diye söylendi. Seyit Onbaşı Allah yardımcımız olsun, dedi ama Seyit Onbaşı da mermiyi sırtına alabileceği inanamıyordu. O da ne Seyit Onbaşı mermiyi kaldırabiliyordu, vücudu parçalanıyordu sanki o da öyle hissetmişti. Kemiklerin çatırtılarını duyuyordu. Ama Allah'ın lütfu sayesinde hiç bir acıyı hissetmiyordu. Top eski olduğundan dolayı isabetli bir atış olmadı.

3.merminin de geminin arka tarafına vurdu başı kesilmiş denizde çırpınıyordu. Bu sırada Nusret mayın gemisini akşamdan döşemiş olduğu mayına çarptı ve böylece Çanakkale geçilmemiş oldu .Çanakkale geçilmemiş oldu. (sayfa 21, 22)

Vatan bugün bizden hizmet bekler. Bu vatan sadece erkeklerin değil, kadınlarındır da. Kadınlar kocasının yanında görev almalıydı. Yıllardır savaş bir erkek işi sayılmış, sonunda kadın asker formülü buymuş ve babasının elbiselerini giymiş, saçlarını kesmiş ve artık bir erkeğe benzemişti kadın askerler. Çanakkale savaşındaydı ve adını Ahmet olarak değiştirmişti. İlk önceleri çok zordu, erkek konuşması, onların davranış kalıplarının yapmakta zorlanmıştı. Ama bereket versin savaş ortamındaydık kimse kimseyi incelemiyordu.

Ayrıca memleketin her yöresinden farklı farklı adetlere sahip insanlar burada toplanmıştı. Bu nedenle insanlar tuhaf alışkanlıklara sahip olduğundan kimse yaptığı hatalardan dolayı beni ayıplamıyordu .Bir de uzun süre arkadaşım olmuyordu. Örneğin dün yanımda savaşan Hasan bugün yoktu. Çünkü sabahki baskında şehit düşmüştü. Sürekli yeni birileri geldiğinden kadın olduğun anlaşılmıştı. Birkaç ay içerisinde ben de artık bir erkek gibiydim. Hatta içlerinden Zeynep çok iyi savaşıyordu. Zeynep'le tanışmak istiyorum. Ama o beni erkek gördüğünden yanaşmak istemedi. Nihayet, onu yalnız yakaladım "merhaba" dedim, selamımı almadı. Çünkü o iffetli bir Anadolu kadını gibi uzaklaştı. O hemen yanına yanaşıp kadın sesimle kim olduğumu açıkladım .Şimdi onunla birlikte düşman avına çıkıyorduk. O, buraları doğru biliyordu. Düşmana arkadan yanaşıyor, kesin nişancılığıyla tek tek vuruşup öldürüyordu. Ondan çok iyi gizlemesini de öğrendi. (sayfa 31,32)

Çok güzel bir kitap, herkese tavsiye ederim. Yazarı İbrahim Halil Er, yayınevi de MGV yayınları.

NUR

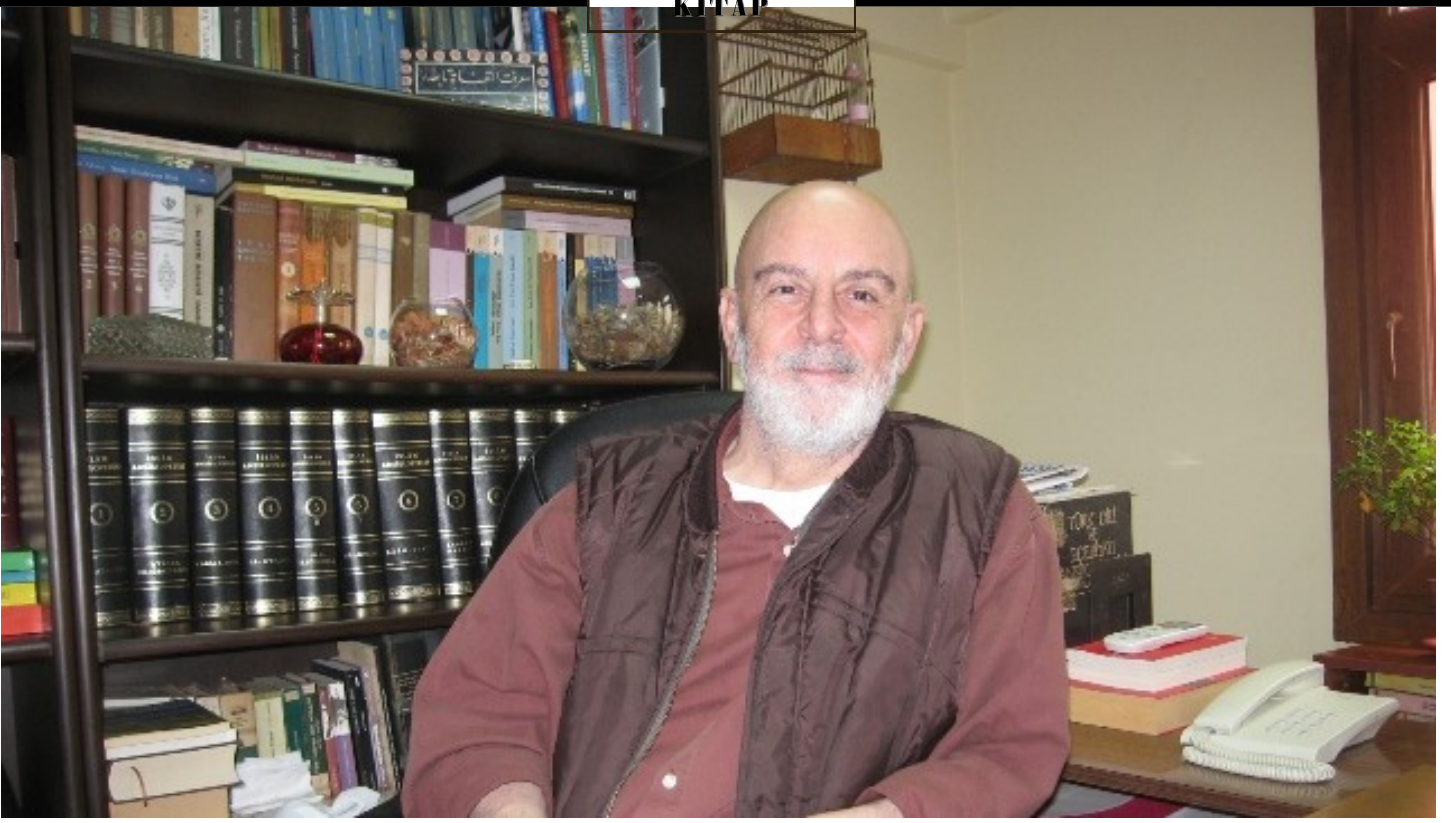
SERTAP KOŞMAZ

Yine Mustafa Kutlu'dan bir yapıtın hayatını tamamen değiştiren bir kadınının eseri...

Anne baba sevgisinden mahrum kalmış babaannesinin kuağına sığınmış bir küçücük çocuk. Onun anlattığı masallarla dualarla büyüyen biri, evet adı gibi kendisi de Nur...

Nur'dan bahsetmeden önce onu görür görmez aşık olan her zaman desteğini eksiltmeden yardım eden Sinan'dan bahsedeyim. Sinan küçüklüğünden beri babasının istediklerini karşılayan, 3 kardeşli küçük harabe bir evde yaşayan, akli fikri oyundan olan bir karakterdir. Babasının ölümü sonrasında mahalle mescidinin İmamı Hızır hocaya teslim edilir. İt kopuk arasında kalmasın da dinine bağlı olsun diye. E, vaktiyle de oldu. Sinan'ın bir küçüğü Çiçek, zeki, çalışkan üniversite hayatı olan ama amansızca böbrek yetmezliğine yakalanan talihsiz kız. Evde onu herkes çok sever. Adı gibi nazlı güzel bir kız. Sinan'ın bir büyüğü Cemil, namı diğer Demirci Cemil. Kapıya sığmaz herkes korkardı. Ama işte onun da sonu hapishaneye girmek oldu.(Nedenini kitabı okuyun diye anlatmıyorum.). Ve en küçüğü Çetin, yürümeye başladığı günden beri top peşinde koşan haylazın teki. Sinan, mimar ama öyle büyük değil arkadaşıyla küçük bir büroları var o kadar. Sadece tek katlı binaları yapabiliyorlar.

Gelgelelim Nur hanıma. Sinan'ın tam zıttı; zengin, tek çocuklu bir ailenin kızı. Annesi ben bakamam deyip Amerika'ya gitmiş. Babaannesini baktı Nur'a, tabi zenginler, bakıcılar etrafında pervane. El bebek gül bebek büyütüldü. Ama babaannesinin hakkını vermek lazım. Öğrettiği dualarla Nur bir aşka kapıldı ve sonuna kadar da bu aşkın

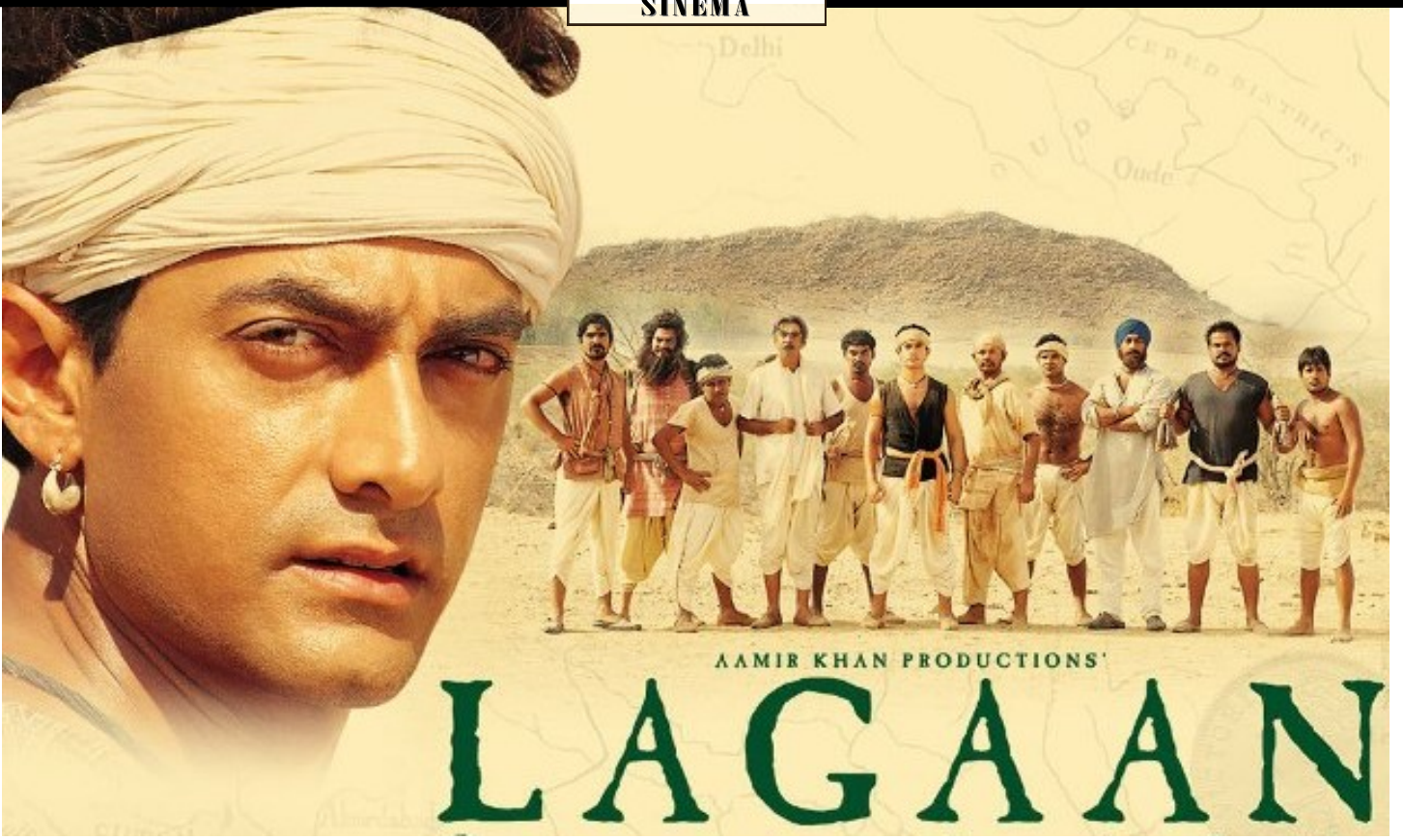
peşinden gitti. Nur'un babası İskender Bey şan şöhret peşinde. Ne namazı ne duası olan biri.

Nur günden güne büyüyen içindeki aşka tamamen kapılmış ve rüyalarında gördüğü bir tarikatı aramaya başladı. Günler geçti babası amansızca hastalandı. Doktorlar mucize deyince Nur'un aklına ona destek olan Sinan geldi. Sinan odaya girdi. Çöken yüzü seyrediyor. Yolun sonu.. her şey yarıda kalıyor gibi bir his.. dünya bağı.. "Her ölüm erken ölümdür." demiş şair. İskender beyin kurumuş, yeşile çalan damarları şişmiş elini iki elinin arasına alıyor. Soğuk.. Akif'in "Gece" şiirinden iki mısra geliyor aklına. (s. 118) Aniden kalkıyor ayağa İskender bey tabi o arada kendinden geçiyor, Sinan, sonra da yığılıp kalıyor sandalyeye. Bir süre sonra uyanıyor doktor geliyor mucize bu mucize diye mırıldanıyor. İskender bey rüyasında Hacca gittiğini görmüş ve kızına bu bana artık niyettir deyip haccını yapmaya karar vermiş, adamın hayatı büsbütün değişti.

Demirci Cemil, o kapıya sığmayan adam hapisshanede hoca olup çıktı,, gece namazlarına kadar kılan bir adam. Nur tarikatı bulmak için başlıyor aramaya. Bursa'ya gitti orda aramaya başladı bulamadı. Bir sürü yeri aradı ama bir türlü bulamadı.. Karaman'ın virane bir ilçesine gitti orda aramaya başladı içindeki aşkı. Kendisini yaşlı sevimli bir adam karşıladı. Nur orda baya bulundu oradaki kızlar gibi giyiniyor onlar gibi olmuştu. Tam köylü..

Gel zaman git zaman Nur güzel bir sabah da medresenin dışına çıkıp az ilerleyince uzakta bir arazinin bitiminde beyaz bir leke gördü. Ona doğru koştu beyazlar içinde kalmış bir erik ağacı. Daha önce bu ağacı rüyasında da görmüştü. O gün kendisinin Şeyh Vefa ailesinden geldiği söylenmişti. Ama nafile ses seda yoktu kimse bir işaret dahi vermiyordu. Viraneden ayrıldı Nur, son kez o yaşlı sevimli adamla konuştu. Rüyasında kendisinin cehennemde gördüğü söyledi. Yaşlı adam merak etme ben de 30 yıldır kendimi hep cehennemde olduğumu görüyorum dedi, Nur oradan ayrıldı.

"Kurtulmak için kurtarmak gerek" bu sözü kitabı okuyunca anlayacaksınız daha iyi. O kadar güzel bir kitap ki insanın hayatını değiştiriyor.

LAGAAN

FERHAT DİNÇ*

Bollywood yapımı olan bu filmde yapımını ve başrolü üstlenen kişi Aamir Khan'dır. Filmdeki olayımız Hindista'nın küçük bir köyünde geçmektedir. Bu köy bir nevi İngiliz sömürgesidir. Yerli halkı belli bir ücret yada ' Lagaan' denilen buğday ile dış köylerin tehditlerine karşı korumaktadırlar.

Halkın tek geçim kaynağı olan tarım ve tek uğraşları olan buğday işi onlar için bir nevi kutsallık simgesidir. Bu sene bir türlü yağmur yağmaz mahsul, üretim yoktur. Bunu pek sorun etmeyen yerli halk ağır darbeyi İngilizlerden alırlar. Vergiyi arttırlar yani lagaan miktarını üç katına çıkarırlar.

Halk huzursuzdur ve İngilizlere iyi niyetlerini göstererek bu verginin azaltılmasını isterler. Halkı küçük gören İngilizler bir teklifte bulunurlar. Teklifleri bir Kriket maçıdır. Bu spor size yabancı gelebilir. Bu spor beysbola benzer, İngilizlerle Hintliler arasında meşhurdur. Konumuza dönelim. Krikette başarılı olan İngilizler köy halkını yeneceklerini düşünerekten küçümserler.

Teklif şöyledir, eğer oyunu halk alırsa bu ayki vergiden muaf olacaklardı. Ama kaybederlerse vergi üç misline çıkarılacaktı. Halk umutsuz da olsa kabul etmek zorunda kalırlar. Çünkü başka çıkış yolu yoktu o sene ne yağmur yağıyor ne de toprak istedikleri kıvama gelememişti. Teklifi kabul eden halk oyunu öğrenmeye başlarlar.

Halk bu Kriket mevzusuna başta uzak kalırlar. Çünkü içlerinde büyük bir umutsuz-

luk vardır. Takımı zar zor toparlamaya başlarlar. Çalışmalara devam ederken halk arasında çeşitli sıkıntılar bulunur. Bunların başında halk arasında ayrımcılık kısaca ismiyle Kast sistemi.

Birgün takım arasında çalışma devam ederken Kachra adında bir köylü ya da onların tabiriyle Parya yani en düşük seviye köylü görüşündedirler. Bhuvan yani Aamir Khan buna karşı gelir. Her insanın eşit olduğu ve kimsenin hayatını seçemeyeceğini bu düşüncelerin kötü, yanlış bir düşüncede olduğunu söyleyerek Kachra'yı aralarına alırlar. Bu da filmin insan ayırımına en güzel eleştirisidir. Gerisini size bırakıyorum yani filmin en güzel sahnelerini, Kriket maçı sahnesini...

Filmin beğenmediğim uzun olması ve ağır işlenmesi ve diğer bir yanı ise dans sahnelerinin filmde fazlalığı. Ama buna göz yummak gerek çünkü dans figürü Hintlilerin bir nevi kültürü ve simgesi buna rağmen filmin hikayesi iyi olduğu için severek izledim.

İyi seyirler...

Lagaan
 Yönetmen: Ashutosh Gowariker
 Senaryo: K.P.Saxena, Ashutosh Gowariker
 Oyuncular: Aamir Khan, Gracy Singh, Rachel Shelly
 Süre: 234 dk.
 Ülke: Hindistan

*Tavşançalı ÇPAL, 2015 Mezunu

DOSTLUK VE SEN

CEYLAN ÇETİNER

" Dostluk, tek bir ruhun iki ayrı bedende dirilmesidir " sözü ne de çok şey anlatıyor insana. Dostluk hiç bu kadar güzel anlatılmamıştır bence ve sen hiç bu kadar güzel yaşanılmadın. Aslında benim için dostluk diye bir kelime ya da kavram yok bu hayatta. Kardeşim var , arkadaşım var ama dostum yok. Çünkü bir insan benim dostluğumu kazanmışsa eğer o benim kardeşimdir artık , belki de sen daha da öte.

Bir insanın ruh eşin olduğunu anlaman için çok fazla şey gerekmiyor aslında. Paylaşıyorsan çocukluğunu, sormadan başını omuzlarına koyuyorsan , anlatıyorsan tüm saçmalıklarını ve en mühimi kendini onda görebiliyorsan işte o senin kardeşindir , kardeşim.

Bilmiyorum , belki olmuştur herkesin bir sokak yâreni. Tıpkı benim yârenim gibi ,tıpkı sen gibi. Elinizdekileri paylaşmışsınızdır büyük dilimi kendisine vererek ve tüm imkansızlıklara rağmen. Paylaştıktan sonra benim yüzümde hep tuhaf ama sevgi dolu bir tebessüm beliriverirdi ya senin o tarifsiz tebessümün. Sevgimiz bağlılığımızdan , tuhaflığımız masumiyetimizdendi. Keşke yine o imkansızlıklar , yine o engeller ve o komik tuhaflıklar olsaydı da sevgimiz de sahici olsaydı ya da sevgin...

Aşk acı verir insana ama dostluk vermez , derlerdi bizlere. Çok kişi güvenir bu anlamsız söze , benim gibi. Kimi zaman düşünürdük bunu. Dostluk acı vermiyorsa eğer neydi o canımızı acıtan?

Belki de aşktınız hepimiz, belki sen de.

Dostluklar yok oluyor günden güne. Her ne hikmetse sevdiğim şeyler gün geçtikçe azalıyor. Biraz da olsa ışık olabildiysem size ,siz de" sevdiğim şeyler gün geçtikçe azalıyor " fikrimi yalanlayıp dostunuza- kardeşinize- bir defa sarılın ya da bin defa. Birgün belki ben de sana ,doyasıya ...

HÜZÜN YILLARI

SERKAN KARAKOÇ

Allah'ın ve sevgili Peygamberimiz 'in selamı ve bereketi üzerinize olsun. Şükürler olsun, bizi bu dine ve peygamber efendimizin ümmetinden olmaya layık gören Rabbimize.

Efendimiz 'in (SAV) hayatında "boykot" yılları olarak bilinen ve yaklaşık üç yıl süren 610-613 yıllarında, çile ve sıkıntıların zirve yaptığı, Mekke'nin yakıcı sıcağında alaycı tavırlar, aşağılayıcı bakışlar altında yürünüyordu.

Bin bir türlü cefa çekilmiş, nice hakaretler duymuş, Kabe'nin yanında bayıltılıncaya kadar dövülmüş, sırtına deve işkembeleri konulmuştu. Ashabının bazıları işkence altında şehit olmuş, bir kısmı da hicret etmek zorunda kalmıştı. Efendimiz 'in kızı Rukiye, Allah için gurbet ellere gitmiş, oğlu Abdullah'ın vefatıyla düşmanları bayram etmişti ama yine yürüyor tebliğe devam ediyor, Hakk'ın hakimiyeti için zalimlerin tümüne meydan okuyordu. Araplar, kabilelerindeki sıradan insanlar için, hatta adi suç işleyenleri korumak için bile kılıca sarırlarmış. Tek vücut olup onu müdafaa etmeye çalışırlardı.

Allah'ın salih ve sadık kulu elbette yalnız değildi. Bir tarafta onu destekleme kararı alan ve

toparlanan ailesi, diğer yandan ise O'nun için seve seve şehit olacak sahabeleri vardı. Sıkıntıları çoktu ama yılmak yoktu onlar için.

Ebu Leheb'i tanır mısınız? Tabi Efendimiz 'in amcasıdır. Onun içindeki kin ve nefrete akıl sarmıyordu. Ayette geçtiği gibi "*Tebbet yedâ ebî lehebin ve teb*" Ebu Leheb'in iki eline de yuh oldu kendine de yuh!

Ne gariptir ki biz Müslümanlar, asırlardır en sert şekilde üzerimize uygulanan boykot silahını, kutsallarımıza saldıran şer odaklarına karşı bir türlü kullanamıyoruz. Dinimize canımızdan çok sevdiğimizi iddia ettiğimiz peygamberimize düşünce hürriyeti adı altında hakaret edenlere karşı önce derin bir öfke duyuyoruz. Sonra boykot edilecek ürünler listesi yayınlanıyor büyük bir heyecanla. Ama öfkemiz rüzgar gibi geçiyor. Üç yıl değil üç gün boykot edemiyoruz, bize zulmeden, Efendimiz'e hakaret edenleri. O ürünleri kullanmadan yaşayamayacağımızı sanıyor, hayat standartlarımızı bozuyor, marka hastalığımızı yenemiyoruz.

"Derin bir nefes aldıktan sonra dudaklarımız kımıldıyor: ŞEFAAT YA RESULULLAH".

İSVEÇ MEKTUPLARI

EBUBEKİR YÜCEL*

Allah'ın selamı ve bereketi üzerinize olsun kardeşlerim. Aslında daha önce yazacaktım bu yazıyı lakin Ygs'ye girmenizi bekledim. Umarım sınavınız iyi geçmiştir.

Bugün İsveç'te olalı beş ay 8 gün olmuş. Vakit ne çabuk geçiyor değil mi kardeşlerim. Daha dün gibi Ygs'ye bir yıl var diyordunuz lakin o bir yıl geçti Ve bugün sınava girdiniz. Evet zaman gelecek ama ömür de geçecek. Zamanı geldiğinde arkanıza dönüp baktığınız da koca bir hiç bırakmamak için keşkeleri düşürmek gerekir aslında dilimizden. Çünkü iblis en çok keşkelerle ve zan ile yaklaşır insana.

Hep çocuk kalmak ister insan öyle değil mi? Küçükken büyüklerimizin kırışan yüzleri ve ellerine bakıp durur ellerindeki o çizgileri, küçücük parmaklarımız ile takip ederdik. Çocuktuk işte hep öyle saf temiz kalsaydık.

Burada günler birbirini kovalıyor. İnsanlar, zaman, gece, gündüz her şey programlanmış sanki... Çünkü insan doğa ile o kadar oynuyor ki doğanın düzenini bozabiliyor. Daha önceki yazımda İsveç'i görebildiğim kadarıyla, o zaman dilimi içerisinde sizlere bir şeyler aktarmıştım. Dediğim gibi günler çok çabuk ilerledikçe buradaki hayatı, iş ortamını, dostlukları, akrabalıkları, eğitimi ve daha bir çok unsuru daha iyi ve çok çabuk zaman diliminde öğrenebilirsiniz. Size böyle kısa özetler halinde anlatıp geçeceğim. (Zaten buraya merakı olanlar kendi gözleriyle gelip görecekler.)

Öncelikle herkesin geçimini sağlayabileceği iş hayatından bahsedeyim. Burda iş hayatı çalıştığınız işe göre değişebilir. Buradaki iş olanakları; bizim civar kasaba ve köydeki insanlar genellikle restoran ve pizza olduğu için onlar üzerinden konuya değineceğim. Pizza işinde çalışanlar erken başlıyor güne sabah saat 9-10 gibi başlayıp akşam 9-10 gibi de tekrar evlerine dönerler. Yani yaklaşık 11-12 saat bir insanoğlu için uzun bir zaman dilimi öyle değil mi? Konu insan hayatı olunca

açık dille bir ifade etmek gerekir. Çalışacağımız işin, İslâmî kurallara göre helal olması lazım, zaten insan evine haram lokma götürmek ister mi? Buraya gelen arkadaşlar için söylüyorum; eğer buraya gelerseniz bu konudaki dini yönünüzü bir kenara bırakıp öyle gelin yoksa 2 hafta içinde dönersiniz, nedeni ise çoğu yerin helal satışı olmaması. Kısaca özetlemek gerekirse kardeşlerim ben Göteborg'da yaşıyorum. Dışarı çıkıp bir yerde yemek istersem tercihlerim sadece 4-5 restoran veya pizza dükkanı oluyor, çünkü sadece helal satılan o kadar dükkan sayısı var. Ne kadar acı değil mi? Bunu da belirtmek isterim kardeşlerim, burada Cuma namazına gitmezsiniz bilginiz olsun.

İş hayatına atıldıktan sonra sıra aile kurmaya geliyor. Burada bir ailenin geçimini sağlayabilmesi için anne ve babanın da çalışması gerekir. Son zamanlardaki istatistiklere bakılırsa boşanma olayları çitası günden güne yükseliyor. Bunun bir çok nedeni olabilir lakin en ön plana çıkan unsur ilgisizlik ve huzursuzluktur. Bir baba veya bir anne günün yarısını işte geçirdiği için bir koca eşine veya çocuklarına ne kadar ilgi gösterebilir? Dediğim gibi iş hayatı erken başladığı için baba işe gittiği zaman çocuklar çoktan okula gitmişlerdir. Baba işten dönünce çocuklar uyuyor olacak. Burada bir babanın görevi gece işten eve geldiğinde çocuklarına gösterdiği ilgi uyuyan çocuğunun üstünü örtmesi ve yüzünü okşamasından ibarettir.

Çocuklar demişken aile konusu başlığı altında da o konudan bahsedeyim arkadaşlar. Daha önceki yazımda da belirttiğim gibi burada aile ebeveynlerinin ailesinin geçimini sağlayabilmesi için çalışmaları gerekir. Bu çalışma dilimi sırasında çocuklar küçük yaştan itibaren bizim deyimimizle anaokuluna benzer sizin de tasavvur edebileceğiniz küçük yaşta bir çocuğun gidebileceği bir mekana gider. Çocuk burada anne veya baba işten dönene kadar kalıyor. Kim daha erken işten dönerse o çocuğu alıp eve götürür. Bu zaman dilimi içerisinde çocuklar anne ve babadan uzak mahrum kalıyorlar.

Çocuklar veya gençler Türkiye'ye döndüklerinde Türkçe veya Kürtçe'yi konuşamıyorlar. Aslında burada suçlu olan anne baba. Her ne kadar çocuk o zaman dilimi içerisinde okulda da olsa ailesi ile beraber olduğu vakit aile bizim dillerle çocuklarla konuşmuyor, bu nedenle çocuk kendi dilinden uzaklaşıyor. Bu örf ve adetler de böyle kardeşlerim.

Selamlaşma şekli adabı gayrimüslimler gibi olmuş. Sadece bunlardan ibaret değil bu örnekler, çoğaltılabilir. Bu anlattıklarım sadece buradaki tüm ailelerimiz için geçerli değil. Elbet, kimliği yok olmayan insanlarımız var lakin sayıları çok az ve bu da bizleri çok üzüyor.

Vaziyet bu kardeşlerim. Okumak mı? Yoksa İsveç'e gelip pizzada çalışmak mı? Bu soruyu ben değil de sizlerin kendinize sormanız gerekir. Çünkü yaşıyoruz ilerliyor. Bir seçim yapmak zorundasınız. Bazı yazarların bir kaç satırlık yazılarını sizinle de paylaşmak isterim." Her çıkmaz sokağın çıkmaz olduğunu anlamak için sonuna kadar yürümek zorunda bırakıldık." (İsmet Özel) Bu sözü okuyup iyi kavramak lazım. Evet burası çıkmaz bir sokak, siz niye karanlık puslu bir sokakta yürümek istersiniz ki? Zorunluluk haline getirmişiz arkadaşlar bu Batı ülkelerini. Bize ne verdi Batı?

Nuri Pakdil'in dediği gibi, "Boynumuz ağrıdı batıya bakıp durmaktan! Üstelik Batı'nın mil çekip körelttiği gözlerle bakıyoruz! Niye, neye baktığımızı bilmeden. Ama artık yeter bayım! Yeni ve diri bir aşkınlıkla silkelenecek yeni bir dostlukla birbirimize göz kulak ve dil olmalıyız! Artık yeter!"

Artık yeter arkadaşlar, gerçekten silkelenecek tüm gücümüzü kalemize verelim Pakdil'in dediği gibi "ezeni ezmek için yontun kaleminizi ". Batı'nın mil çekip körelttiği gözlerle değil de gözlerimizdeki o ışıkla bakın dünyaya. O zaman anlarsınız Batı'nın kimliğimizi nasıl yok ettiğini.

Ygs'ye girdiniz, gireceksiniz. Büyütülecek bir sınav mı? Bence hayır. Bizler için de sınava gir-

meden önce abartma, büyütme gibi durumlarla karşılaşılırdık. Aklımızda büyüttüklerimiz aslında büyütülecek olaylar değil arkadaşlar. Şöyle sorulara baktım da geçen seneye nazaran biraz daha zor ve insanı hep iki şık arasında bırakmaya çalışmış sorular. Ben de geçmişte bir sözel bölümü öğrencisi olarak bizi ilgilendiren kısımlara baktım. Türkçe sorularından anladığınız gibi kitap okumanın önemini anlamışsınızdır arkadaşlar. Genellikle Türkçe soruları uzun oluyor. Ne kadar çok kitap okursanız çabuk anlama yetiniz gelişir ve soruları hızlı ve doğru bir biçimde okuyup çözersiniz. Sosyal Bilimler bölümüne bakılırsa biraz daha bilgi ağırlıklı sorular çıkmış. Yüce kitabımızda da belirtildiği gibi "Hiç bilenlerle bilmeyenler bir olur mu?" (39/9). Sizler gecenizi gündüzünüze katarak emek verdiyseniz inanın Rabbim emeklerinizi boşa çıkarmayacak. Sonuçlar belli

olduktan sonra sakın ümitsizliğe kapılmayın. Barajı geçenler; ben zar zor barajı geçtim, Lys'ye girmeyeceğim, demesinler. İnanın henüz hiçbir şey bitmemiş, daha yolun başındasınız. Barajı geçemeyenler; sakın ola ümidinizi kaybetmeyin, tez zamanda hislerinizle düşünmeyi bir kenara bırakıp, akli düşüncenizle ayağa kalkın ve önümüzdeki sene için kolları şimdiden sıvayın, en azından günlük kitap okuyup dik duruşunuzla kendinizi kanıtlayın dosta düşmana.

Oturup saatlerce sizinle karşı karşıya muhabbet etmek isterdim lakin şartlar uygun değil. İnşallah Rabbim onu da bizlere nasip eylesin kardeşlerim. Sizler için yazdığım bu yazının da sonuna geldik arkadaşlar, tıpkı şu anki son sınıfların lise hayatının sonuna yaklaştığı gibi kardeşlerim. Özünüze iyi bakın canlar.

* *Taşaşançalı ÇPAL, 2015 Mezunu*

İNCELİK VE KABALIK

NERGİZ KARAMAN

Bir köşe yazısında okumuştum , " Bardak kırar gibi kalp kırıyor insanoğlu " diyordu. Karşımızdaki insanı bu kadar kolay incitiyoruz. Farkına vararak ya da varmayarak dostlarımızın kalbini kırıyoruz. Lütfen diyerek istemeyi, konuşurken gülümsemeyi, özür dilemeyi unuttuk. Bazen yanımızdaki komşumuza selam vermeyi bile unutuyoruz. Hayat içerisinde oradan oraya koştururken birbirimizin yüzünü bile unutuyoruz. Hayat içerisinde oradan oraya koştururken birbirimizin yüzüne bile bakmıyoruz.

İnsan sevgiyle yaşayabilir. Sevgi ve ilgiye ihtiyaç duyduğu için kendi de kibar anlayışlı olmalıdır. Giydiğimiz kıyafetten yemek yeme biçimimize kadar beden dillimizden konuşmalarımıza her şeyimiz nezaketimizi gösterir. Nezaketimiz öncelikle kendimize sonra da başkalarına olan saygımızdan kaynaklanır. Kaba hareketler ve sözler, karşımızdaki insanların kırılmasına yol açar. Kalbimizin beslediği kaynak sevgi olduğu için de maruz kaldığı kaba davranışlar onu üzer ve yaralar. Dahası telafisi olmayan durumlara yol açar.

Kırılan kalp kolay kolay onarılmaz. İnsanda unutulamayacak izler bırakır. Karşımızdaki kim olursa olsun, onu üzebileceğimiz davranışlardan kaçınmalıyız. Bir insanın kalbini kırarak söz ve hareketlerden uzak durmalıyız Sağlam olması gereken her şey kabayken sevgi dolu bir kalbin de o derece ince olduğunu unutmamalıdır.

HALİL KANTARCI

MAHSUN ÖZTÜRK

FETÖ darbe girişimi sırasında Çengelköy'de hayatını kaybeden Halil Kantarcı ömrü boyunca darbecilerle savaşıyan yiğit bir adam. 15 Temmuz akşamı darbenin televizyondan öğrenen Kantarcı hemen evinden çıkarak Çengelköy'e giderek birkaç kez evle iletişim kurdu.

Halil Kantarcı hiçbir zaman zulmün karşısında boyun eğmemiştir. 28 Şubat'ta tankların üzerine çıktı ve 15 Temmuzda da tankların üzerine çıktı. Halil'in hayatı gençlerimiz için ibret olmalı, Kantarcı okunmalı, hayatı gözden geçirilmeli, öncelikle bir insan sonra nasıl bir Müslüman olunur diye okunmalı. Bunların hepsi Halil Kantarcı'nın hayatından öğrenebiliriz.

Biz Halil Kantarcı'yı sadece 15 Temmuz'da değil daha geride 28 Şubat'ta da-

ha çocuk yaşta idamla yargılandı.

Halil Kantarcı 1995'te henüz 15 yaşındayken Milli Gençlik Vakfına üye olduğu, oturduğu mahalledeki meyhanelere saldırdığı ve tehdit iddiasıyla İstanbul'da gözaltına alındı.

Dönemin Devlet Güvenlik Mahkemesi tarafından idamla yargılanan Kantarcı günlerce Terörle Mücadele Şube Müdürlüğünde işkenceye maruz kalan Kantarcı, beş çocukluk arkadaşıyla birlikte İstanbul 2 No.'lu Devlet Güvenlik Mahkemesinde yargılandı.

Halil Kantarcı şehadet şerbeti içerek şehit oldu. Ömer Halis, Fethi Sekin, Türkan Tekin... Bu ülkede unutulmayacak, halkın gücünün üstünde bir güç yoktur!

BİR GECE

On dört asır evvel yine bir böyle geceydi
Kumdan ayın on dördü bir öksüz çıkıverdi
Lakin o ne hüsrandı ki hissetmedi gözler
Halbuki kaç bin senedir bekleşmedelerdi
Nerden görecekler göremezlerdi tabi
Bir kere zuhur ettiği çöl en sapa yerd
Bir kere de ma'mure-i dünya o zamanlar
Buhranlar içindeydi bugünden de beterdi
Sırtlanları geçmişti beşer yırtıcılıkta
Dişsiz mi bir insan onu kardeşleri yerd
Fevza bütün afakını sarmıştı zeminin
Salgındı bugün Şark'ı yıkan tefrika derdi

Derken büyüüp kırkına gelmişti ki öksüz
Başlarda gezen kanlı ayaklar suya erdi
Bir nefhada kurtardı insanlığı o masum
Bir hamlede kayserleri kisraları serdi
Aczin ki, ezilmekti bütün hakkı, dirildi
Zulmün ki, zeval akılına gelmezdi, geberdi
Alemlere rahmetti evet şer-i mübini
Şehbalini adl isteyenin yurduna gerdi
Dünya neye sahipse onun vergisidir hep
Medyun O'na cemiyeti, medyun O'na ferdi

Medyundur o masuma bütün bir beşeriyet
Ya Rab! Bizi mahşerde bu ikrar ile haşret

MEHMET AKİF ERSOY